

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 11.01.1966, sp. zn. 11 TZ 66/65, ECLI:CZ:NS:1966:11.TZ.66.1965.1

Číslo: 16/1966

Právní věta: Z obsahu věty první ustanovení § 73 odst. 1 tr. zák. vyplývá, že předmětem zabránění může být výlučně jen taková věc, které je k spáchání činu v některém ze vztahů, uvedených v § 55 odst. 1 písm. a) - d) tr. zák. a které by jinak mohla být prohlášena podle tohoto ustanovení za propadlou, kdyby byly splněny všechny podmínky, nezbytné k uložení trestu propadnutí věci.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 11.01.1966

Spisová značka: 11 TZ 66/65

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zabrání věci

Předpisy: 140/1961 Sb. § 73 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 16/1966 sb. rozh.

Z obsahu věty první ustanovení § 73 odst. 1 tr. zák. vyplývá, že předmětem zabránění může být výlučně jen taková věc, které je k spáchání činu v některém ze vztahů, uvedených v § 55 odst. 1 písm. a) - d) tr. zák. a které by jinak mohla být prohlášena podle tohoto ustanovení za propadlou, kdyby byly splněny všechny podmínky, nezbytné k uložení trestu propadnutí věci.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 11. ledna 1966 - [11 TZ 66/65](#).)

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. 7. 1963 sp. zn. 1 T 111/63 byl obviněný uznán vinným trestným činem spekulace podle § 117 odst. 1 tr. zák., kterého se podle rozsudku dopustil tím, že v době od r. 1960 do r. 1962 v Praze nakupoval, případně skladoval větší množství textilního zboží v úmyslu, se ziskem je prodat a prodal je spoluobviněnému B za částku 12 219,- Kčs. Za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 a půl roku a podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. bylo vysloveno propadnutí zajištěných textilií. Dále bylo podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. zák. vysloveno zabránění zajištěných mincí a známek.

Rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 6. září 1963 sp. zn. 2 To 501/63 bylo odvolání

obviněného podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil rozhodnutí Městského soudu v Praze ohledně obviněného v celém rozsahu. K odvolání obviněného zrušil v rozsudku obvodního soudu z 26. 7. 1963 sp. zn. 1 T 111/63 výrok, kterým podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. zák. bylo uloženo, že se obviněnému zabírají mince, které se nacházejí v trestním depositu u Městské prokuratury v Praze, a to:

1. 51 kusů různých řeckých mincí z bílého kovu,
2. 53 kusů různých římských mincí z bílého kovu,
3. 16 kusů středověkých mincí z bílého kovu,
4. 72 kusů různých novodobých mincí, německé, rakouské, čs., atd. z bílého a žlutého kovu,

a podle téhož zákonného ustanovení uloženo, že se obviněnému zabírá papírový černý kufr zapečetěný a jedna papírová krabice zapečetěná, vzaté do úschovy Městskou prokuraturou v P., zapsané pod běžným číslem 87/63, obsahující poštovní známky.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku, týkajících se obviněného A jakož i řízení, které rozsudku předcházelo a shledal, a že napadeným rozsudkem byl v neprospěch obviněného porušen zákon.

Skutkový stav, zjištěný obvodním soudem a uvedený v rozsudku odpovídá výsledkům provedených důkazů a byl také správně posouzen po stránce právní. Rovněž uložený trest odnětí svobody a propadnutí věci odpovídá zákonným hlediskům.

Obvodní soud však pochybil, pokud podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. zák. vyslovil zabrání zajištěných mincí a poštovních známek. Výrok o zabrání odůvodnil soud tím, že obecný zájem vyžaduje, aby věci vyšší hodnoty nebyly ve vlastnictví osoby, která se zabývá trestnou činností spekulace, protože jinak by t bylo nebezpečí, že by s těmito věcmi bylo spekulováno. Toto odůvodnění je však pouhou domněnkou, která nemá oporu v provedených důkazech.

Podle § 73 odst. 1 tr. zák. může soud, nebyl-li uložen trest propadnutí věci uvedené v § 55 odst. 1 tr. zák., uložit, že se taková věc zabírá, po splnění některé z podmínek uvedených pod písm. a), b) nebo c) tohoto ustanovení. Podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. zák. je touto podmínkou, aby to vyžadovala bezpečnost lidí nebo majetku, případně jiný obdobný obecný zájem.

Z obsahu první věty citovaného ustanovení vyplývá, že předmětem zabrání může být výlučně jen taková věc, která je k spáchanému činu v některém ze vztahů uvedených v § 55 odst. 1 písm. a) – d) a která by tedy jinak mohla být prohlášena podle tohoto ustanovení za propadlou, kdyby byly splněny všechny podmínky, nezbytné k uložení trestu propadnutí věci.

Provedenými důkazy však nebylo zjištěno, že by mince a známky, jejichž zabrání bylo vysloveno, měly nějaký vztah k trestnému činu spekulace podle § 117 odst. 1 tr. zák., jímž byl obviněný uznán vinným, případně k jinému trestnému činu. Známký a mince byly sice při domovní prohlídce u obviněného kromě jiných věcí zajištěny, avšak ani v usnesení o vznesení obvinění ani v obžalobě, ani v rozsudku se neuvádí, že by tyto věci měly nějaký vztah k trestnému činu spekulace, který se týkal pouze textilií. Z obsahu trestního spisu lze zjistit, že obviněný nejprve uváděl, že známky k němu někdo přivezl z P. a že převážná část patřila bratranci manželky K. Při dalším výslechu doplnil

obviněný svou původní výpověď v tom směru, že známky v zapečetěném kufru byly jeho a že je dostal darem někdy v r. 1952 od přítele, který již zemřel. Některé známky údajně dostal od své známé, která odjela z ČSSR na řádný pas a v r. 1950 koupil aršíky „Kde domov můj“, nevěděl však již od koho. Od svého přítele dostal darem rovněž zajištěné mince. Při hlavním líčení pak obviněný uvedl v podstatě shodně s dřívější výpovědí, že mince a známky dostal darem a že proto daň ani poplatek z dědictví neplatil. Obviněný popíral, že by tyto věci opatroval nebo přechovával v úmyslu je se ziskem prodat, nebo směnit, anebo získat nějakou jinou výhodu a tvrdil, že se známkami a mincemi nikdy neobchodoval.

Tato obhajoba obviněného nebyla provedenými důkazy vyvrácena. Za tohoto stavu neměl soud ovšem žádný podklad pro závěr, že obecný zájem vyžadoval zabrání zajištěných mincí a známek s odůvodněním, že by obviněný s nimi mohl spekulovat. Vzhledem k tomu, že zajištěné věci neměly k trestnému činu, jímž byl obviněný uznán vinným, ani k jinému trestnému činu vztah uvedený v § 55 odst. 1 písm. c) – d) tr. zák., nebyly podmínky pro jejich zabrání uvedené v § 73 odst. 1 tr. zák.

Jestliže Městský soud svým rozsudkem zamítl odvolání obviněného, aniž se zabýval jeho námitkami a ztotožnil se závěry obvodního soudu, pokud jde o výrok o zabrání věcí, porušil tím zákon v ustanovení § 73 odst. 1 písm. c) tr. zák.